

Elisa Rosselló Professora i escriptora

«Molta gent es pensa que tots els adolescents són conflictius; jo no hi estic d'acord. La conducta de la joventut és una resposta a l'oferta que li fa la societat adulta, que no sempre és del tot honorada»

El nostre deute més gran és ignorar allò que podem millorar

Text: **Miquel À. Vidal**
mvidalpons@hotmail.com
Foto: **Miquel À. Canyelles**

Elisa Rosselló i Forteza (Palma, 1968) és llicenciada en Filosofia. Professora d'Ètica i Filosofia a l'ensenyament secundari, acaba de publicar el seu primer llibre, *Ètica per a adolescents de totes les edats*, un interessant assaig que vol fer reflexionar sobre l'ètica i sobre la vida tant a adolescents com a adults.

Per què un llibre d'ètica avui dia?

Perquè l'ètica és reflexió racional, però amb capacitat de canvi, de transformació. Al món d'avui li fa falta donar pas a l'autocrítica, conscienciar-nos que el deute més gran és, de vegades, ignorar tot allò que podem millorar. L'ètica és llibertat.

Quan et plantejares que volies escriure aquest llibre?

L'any 2007 la meua situació professional va canviar, de manera

que vaig començar a poder dedicar més temps a una passió que, de sempre, havia format part de les meves preferències vitals: la lectura. Cada llibre que llegia, cada línia, cada paraula despertaven en mi nous pensaments alhora que reafirmaven molts d'altres. Estimulada per la lectura, feia anotacions constantment... Arribat l'estiu del 2008, vaig decidir donar "forma" a tots aquells continguts, de tal manera que en el mes de setembre del mateix any vaig presentar la proposta a Documenta Balear.

Per tant, l'acabares en uns pocs mesos. Tenint en compte que és la teva primera obra, deu haver suposat un esforç molt intens.

No, no ha suposat cap esforç, sinó més bé un aflorar inevitable. Supòs que sembla estrany, però per circumstàncies personals m'he posat a escriure en un moment tardà. De totes maneres, abans d'*Ètica per a adolescents de totes les edats*, la

meua mà, ja des de nina, cercava la ploma i, de sempre, s'orientava cap a la poesia. El que passa és que em costa pensar en la possible publicació, perquè forma part d'allò més íntim del meu ésser.

A *Ètica per a adolescents de totes les edats* constantment impliques al lector. Quina relació pretens establir amb ells?

Escriure aquesta obra estat una manera de "donar-me". Sé que et pot semblar estrany, però crec que la obra escrita, sobretot si és assaig, és d'una banda "creació", i d'altra és "materialització" de l'autor. Algunes persones properes, un cop que han llegit l'obra, m'han fet saber que ha estat la manera de conèixer-me, de descobrir-me com a ésser humà. Els amics, els que saben com som, em manifesten que amb la lectura d'aquesta obra tenen la sensació d'estar parlant personalment amb mi, i que em veuen reflectida a cada pàgina.

Estàs, per tant, satisfeta de veure-la publicada...

I tant! Ha estat un regal que m'ha fet la vida, una experiència única, tot i que he seguit el meu dia a dia amb normalitat. Tal vegada ho pugui definir com "una alegria continguda". Realment quan un no té en el punt de mira grans expectatives, ni li preocupa amb màxima prioritat aconseguir el reconeixement dels altres, tot allò positiu que rep, és sempre d'agrair, ja que és molt més d'allò esperat. Tal vegada, el fet de veure-la publicada fomenta la meua curiositat per saber si, realment, els possibles i futurs lectors m'hauran captat, hauran percebut la meua intenció...

Parlant dels teus futurs lectors, com dus això de conivir diàriament amb adolescents?

Molt bé. De fet és una bona oportunitat tenir, en el meu dia a dia, aquests joves que són un

pont entre la infantesa i l'edat adulta. És una passada contemplar que, alhora que duen un bagatge fet, encara s'estan autorealitzant. És un moment molt important de les seves vides, tot i que no sempre en són conscients. Transmeten i contagien el seu esperit aventurer, plegat de contradiccions. Observ com observen el món dels adults, i m'agrada quan responen amb esperit crític, sobretot quan s'adonen que ser adults no és sempre garantia de maduresa. Molta gent es pensa que tots els adolescents són conflictius, jo no hi estic d'acord. La conducta de la joventut és una resposta a l'oferta que li fa la societat adulta, que no sempre és del tot honorada. *A priori* no se'ls pot jutjar sense preocupar-nos primer de donar-los bon exemple.

Aleshores, no és tan dur com diuen alguns, això de ser professora?

Hi ha moments, com en totes les professions. No tractam amb "coses", tractam amb persones. Això exigeix un grau de coherència en les actituds, en el tracte amb els altres. Supòs que tenc molta sort de poder treballar en allò que juntament amb l'escriptura, és la meua vocació.

En un moment determinat de l'obra fas evident el teu menyspreu pels llibres d'autoajuda; en quin sentit penses que el teu és diferent?

Si sembla que els menyspreu, deman disculpes públicament, ja que no era aquesta la meua intenció. Amb tots els respectes, crec que el meu llibre és una altra cosa. No està pensat perquè el llegeixi un sector de la població que "necessiti ajuda", i molt menys la meua. *Ètica per a adolescents de totes les edats* va adreçat a tota persona que tengui un mínim d'inquietuds vitals, alhora que apunta a despertar-les a tots aquells i aquelles que, aparentment, no en tenen.

Els llibres divulgatius de filosofia són un dels déficits culturals en la nostra llengua; penses que la teua aportació pot omplir un buit?

No crec que com a autora, sigui la persona més adequada per a emetre un judici de valor sobre això. Sou els altres els que heu de manifestar la vostra opinió al respecte. Supòs que a tots ens il·lusiona "aportar", però un mateix no pot tenir mai una visió objectiva de la repercussió de la seva obra al món. Som autora novell, he tirat una "pedreta al buit", encara no sé on ha anat a parar.